

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai
1981 m.
lapkričio
26 d.
Ketvirtadienis
Nr. 139 (4312)
Kaina 2 kap.

Bina nuo 1948 m.

UŽDUOTIS ĮVYKDYTA

Sio mėnesio 20 dieną Svėdasų tarpkaiminės gyvulininkystės įmonės kolektyvas baigė vykdyti metinę paršelių gavybos užduotį. Iki metų pabaigos šioje įmonėje bus gauta 11.000 paršelių — desimtadaliu daugiau, negu buvo planuota. Jų pardavimo gyventojams metinė užduotis jau dabar viršyta daugiau kaip du kartus, šiam tikslui realizavus 1029 paršelius. Kaip pasakoja įmonės vyr. zootechnikas Tadas Krizanauskas, iki metų pabaigos įmonės kolektyvas pasirūšės realizuoti ūkiams 8800 paršelių, arba 200 dau-

giau, negu buvo numatyta plane. Su kaupu įvykdė asmeninės metinės užduoties įmonės operatorė Gražina Regalaitė ir Jadvyga Arnašienė. Iš prižiūrimų kiaulių jos atitinkamai gavo po 1649 ir 1715 paršelių vietoj plane numatytų 1384. Sėkmingai vykdė savo socialistinius įsipareigojimus operatorė Nijolė Granickienė. Danutė Kazlauskienė. Vidutiniškai iš kiekvienos pagrindinės paršavedės vieno apsiųsiai vieno metu įmonėje gaunama po 10 paršelių.

B. Danauskas

LIAUDIES LABUI

Tarybų šalis įžengė į vienuoliktąjį penkmetį. Mūsų liaudis atkakliai dirba, vykdydama partijos XXVI suvažiavimo nutarimus. Tai, kad liaudis be galo tiki savo partija, vieningai remia jos politiką, įtikinamai patvirtina partijos nutarimų moksliškumą, jų gilią pagrįstumą. Tai akivaizdžiai rodo ir šiomis dienomis įvykusio TSKP CK plenumo, taip pat dešimtojo šaukimo TSRS Aukščiausiosios Tarybos šeštosios sesijos darbas.

Plenumas apsvaistė TSRS 1981—1985 metų valstybinio ekonominio ir socialinio vystymo plano, TSRS 1982 metų valstybinio ekonominio ir socialinio vystymo plano ir TSRS 1982 metų valstybinio biudžeto projektus.

Plenumo didelę kalbą pasakė TSKP CK Generalinis Sekretorius draugas L. Brežnevus.

Šioje kalboje parodytas didelis politinis, organizacinis ir ūkinis darbas, atliktas po TSKP XXVI suvažiavimo, pažymėtas išaugęs gamybinis ir politinis masių aktyvumas. Giliai ir visapusiškai atskleisti suvažiavimo nutarimų įgyvendinimo keliai, pateiktas išsamus vienuoliktąjį penkmetio plano, antrąjį penkmetio metų plano apibūdinimas, politinis ir socialinis-ekonominis įvertinimas, pareiktas įsitikinimas, kad suvažiavimo išskirti dideli ir sudėtingi komunizmo kūrimo uždaviniai bus sėkmingai įvykdyti. Šia nuomonei pritaria visi tarybiniai žmonės. Susitelkusi apie Komunistų partiją, mūsų liaudis pradėjo naują penkmetį optimistiškai nusiteikusi, pasitikėdama savo jėgomis.

Draugas L. Brežnevus pažymėjo, kad penkmetio plano uždavotys iš esmės atitinka suvažiavimo reikalavimus.

TSKP XXVI suvažiavimas numatė tokį pagrindinį vienuoliktąjį penkmetio uždavinį — TOLIAU KELTI TARYBINIŲ ŽMONIŲ GEROVĘ, STABILIAI, VIS SPARCIAU VYSTANT LIAUDIES ŪKIO, SPARTINANT MOKSLINĘ-TECHNINĘ PAŽANGĄ IR PERVEDANT EKONOMIKĄ Į INTENSIVIAUS VYSTYMO KELIĄ, RACIONALIAU NAUDOJANT ŠALIES GAMYBINIŲ PATEKLIŲ, VISOKIEROPAI TAUPANT VISŲ RŪŠIŲ IŠTEKLIUS IR GERINANT DARBO KOKYBĘ.

Penkmetio plane aiškiai numatytos priemonės šiam uždaviniui išspręsti, įtvirtintas šalies ekonominio potencialo stiprinimo, liaudies ūkio efektyvumo didinimo kuras. Numatoma dinamiškai vystyti pramonę ir žemės ūkį, imtis priemonių kapitaliniams įdiejimams koncentruoti, Sibiriui ir Tolimiesiems Rytams įsivirti, kiekvienos tarybinės respublikos ekonomikai vystyti. Patikimai užtikrinami šalies gynybos poreikiai.

Per penkmetį nacionalinės pajamos padidės 18 procentų, pramonės produkcijos gamyba — 26 procentais, bendroji žemės ūkio produkcija (metinis vidurkis) — 13, visų rūšių transporto krovinių apyvarta — 19, kapitaliniai įdiejimai — 10,4 procento.

1985 metais palyginti su 1980 metais elektros energijos gamyba padidės 260 milijardų kilovatvalandžių, mineralinių trąšų (sąlyginiais vienetais) — 47 milijonais tonų, dujų gamyba — 195 milijardais kubinių metrų. Palyginti su 1980 metais trąšų gamyba ir dujų gamyba padidės 45 procentais. Tai labai didelis augimo procentas!

Išsivysčiusiai socialistinei visuomenei būdingas didėjantis ekonominės ir socialinės pažangos ryšys. Tai, pažymėjo draugas L. Brežnevus, sąlygoja svarbiausią socialinės programos vietą mūsų planuose. Šios programos pagrindinis tikslas — kelti liaudies gerovę, gerinti tarybinių žmonių darbo, gyvenimo ir buities sąlygas, kelti jų dvasinę kultūrą.

Padidės vartojimui skiriamų nacionalinių pajamų dalis; pats vartojimo fondas 1985 metais palyginti su 1980 metais padidės 73 milijardais rublių. Lengvosios pramonės produkcijos gamyba per penkerius metus išaugs 19 procentų.

Vidutinis mėnesinis darbininkų ir tarnautojų darbo užmokestis liaudies ūkyje per penkmetį padidės 14,5 procento, kolūkiečių darbo apmokėjimas visuomeniniame ūkyje — 20 procentų. Įgyvendinamos naujos svarbios valstybinės priemonės darbo užmokesčiui kelti. Šiems tikslams išcentrizuoti šaltinių 1985 metais bus skiriama apie 10 milijardų rublių.

Valstybinės ir kooperatinės prekybos mažmeninė prekybos apyvarta 1985 metais pasieks 345 milijardus rublių (1980 metais — 268,5 milijardo). Stengiamasi plėsti prekių liaudžiai asortimentą ir gerinti jų kokybę. Jau dabar, pažymėjo draugas L. Brežnevus, yra nemaža įmonių, kurių produkcija turi didelę ir pelnytą paklausą. Reikia padaryti viską, kad tokių gaminių būtų daugiau, kad visos įmonės gamintų tarybinėms žmonėms labai geras ir įvairias prekes.

Visuomeniniai vartojimo fondai 1985 metais sudarys 144 milijardus rublių — 23 procentais daugiau negu 1980

metais. Visuomeninių fondų augimas — tai naujos mokyklos, ligoninės ir kultūros įstaigos, tai geresnis socialinis aprūpinimas ir buitinis aptarnavimas. Tai — plečiama valstybės pagalba šeimoms, turintiems vaikų, dirbančioms motinoms ir jaunavedžiams, aprūpinimo pensijomis gerinimas ir t. t.

93 milijardai rublių skiriami gyvenamųjų namų statybai. Bus pastatyta 530 milijonų kvadratinio metrų bendro ploto gyvenamųjų namų. Pirmenybė čia teikiama Sibiriui ir Tolimųjų Rytų rajonams, kaimo rajonams (kaime bus pastatyta 30 milijonų kvadratinio metrų butų daugiau negu praėjusiame penkmetyje).

Gamtinės aplinkos apsauga taip pat atitinka žmonių, dabartinių ir būsimųjų kartų interesus. Tiems tikslams vienuoliktajame penkmetyje numatoma išleisti daugiau kaip 10 milijardų rublių valstybinių kapitalinių įdiejimų.

Partija, valstybė daug daro, kad būtų keliama liaudies gerovė. Tačiau čia yra ir sunkumų. Juos sąlygoja tiek objektyvios priežastys (treji iš eilės sausros metai, susikomplicavusi tarptautinė padėtis), tiek ir subjektyvios priežastys, kurias sudaro tai, kad ūkinės veiklos ir ekonominio mąstymo stilius, planavimo metodai ir valdymo sistema tobulinami nepakankamai energingai, vis dar neatitinka mūsų ūkio vystymo dabartinio etapo reikalavimų.

Kol kas dar yra sunkumų aprūpinant gyventojus mėsa, pieno produktais, medvilniniais audiniais ir kitomis prekėmis. Yra tik vienas kelias šioms ir kitoms problemoms išspręsti — didinti gamybą, kelti darbo našumą, didinti ekonomikos efektyvumą.

Ir neatsitiktinai aktualiausia ūkinės veiklos problema ir jų sprendimo būdų analize draugas L. Brežnevus pradėjo nuo maisto produktų problemos. Ji — ir ūkinis, ir politinis požiūris — centrinė viso penkmetio problema. Ja išspręsti galima tik sparčiai tempais vystant žemės ūkio gamybą. Per penkerius metus numatoma beveik 35 milijonais tonų padidinti vidutinį metinį grūdų derlių, o mėsos gamybą — daugiau kaip 2 milijonais tonų. Ir nors penkmetis prasidėjo labai sausringais metais, tai negali pakirsti partijos nurodymo sparčiai ir stabiliai didinti maisto produktų gamybą.

Kad būtų galima įvykdyti plano užduotis, būtina sužvelgti į klimato negandų, labiau ir griežčiau atsivėlgę į vietines sąlygas ir remiantis tuo, naudoti reikiama technika bei technologiją, auginti produktyviausias vienas ar kitam regionui augalų veisles, vystyti melioraciją, efektyviai naudoti trąšas.

Atsivėlgdama į tai, kad nenutrūkstamas liaudies aprūpinimas labai geros kokybės maisto produktais reikalauja gero ir žemės ūkio, ir daugelio kitų šakų darbo. TSKP XXVI suvažiavimas nusprendė, jog būtina parengti kompleksinę aprūpinimo maisto produktais programą.

Be abejo, šis darbas — sudėtingas, kūrybinis. Juk nėra paprasta, pažymėjo draugas L. Brežnevus, suvienyti pastangas pačiame žemės ūkyje, jį aptarnaujančiose pramonės šakose, žemės ūkio produkcijos paruošy, laikymo, perdirbimo, transportavimo ir prekybos sistemose. Suvienyti tam, kad būtų pasiektas bendras galutinis tikslas: duoti šaliai reikiama žemės ūkio produkcijos kiekį ir asortimentą. Būtina taip pat geriau panaudoti vietinius maisto produktų išteklius, pagalbinių ūkių galimybes. Šiame darbe turi būti remiama bet kokia iniciatyva.

Svarbi vieta sprendžiant maisto produktų problemą tenka ekonomikos mechanizmo ir valdymo sistemos tobulinimo klausimams. Turimas galvoje ne tik žemės ūkio ir viso agropromoninio kompleksio valdymas, bet pirmiausia valdymas vietose, kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose, rajoninėje grandyje. Kolūkis, tarybinis ūkis, o ne kas kitas, turi spręsti: ką sėti, kada pradėti tuos ar kitus darbus. Reikia sudaryti tokias ekonomines ir kitokias sąlygas, kurios visokeriopai stimuliuotų žemės ūkio gamybos augimą ir jos intensyvumo didinimą, visokiais būdais skatintų kolūkių ir tarybinių ūkių, visų agropromoninio kompleksio grandžių iniciatyvą, verstų juos siekti galutinio rezultato. Laikas padaryti galą tokiai padėčiai, kai daugelis kolūkių ir tarybinių ūkių patiria nuostolius, o juos aptarnaujančios organizacijos gauna pelną ir premijas. Kolūkiai ir tarybiniai ūkiai, o kaip tik juose auginami javai, daržovės, vaisiai, gaminama mėsa ir pienas, betarpiškai vykdomi maisto produktų gamybos planai, turi tapti pagrindine agropromoninio kompleksio grandis. Visos kitos grandys turi tarnauti šiai grandžiai, o ne siekti santykiuose su ja, kaip tai dar neretai pasitaiko, savo, dažnai savanaudiškų tikslų.

Plenumo dalyviai pritarė draugo L. Brežnevo pasiū-

lymui apsvaistyti aprūpinimo maisto produktais programą viename iš eilinių TSKP CK plenumų.

Dar viena problema, kurlai, Politinio biuro nuomone, būtų tikslinga skirti vieną iš eilinių TSKP CK plenumų, — tai ūkio mechanizmo, liaudies ūkio valdymo sistemos tobulinimo problema. Šia kryptimi nuveikta nemaža. Tačiau gyvenimas nestovi vietoje. Plečiasi, vis sudėtingesni darosi ryšiai tarp šakų ir šakose, vis didėja mūsų didžiulio ūkinio organizmo grandžių derinimo, koordinavimo reikšmė.

Visas ūkio mechanizmas turi atitikti XXVI suvažiavimo reikalavimą: „Ekonomika turi būti ekonomiškai“. Tačiau tam reikalui toli gražu dar ne viskas ir ne visur padaryta ir daroma. Dažnai įmonėms ir susivienijimams nenaudinga imtis įtemptų planų, forsuoti mokslinę-techninę pažangą, gerinti produkcijos kokybę. Turimas galvoje neįsimai pagarsėjęs rodiklis, skaičiuojamas tonomis arba rubliais, kai kalbama, pavyzdžiui, apie statlių gamybą ar duonos kepimą, arba tonkilometrais, kai vertinamas transporto darbas, iš esmės skatina švaistymą, skatina dirbti pagal principą — kuo brangiau, kuo didesnis svoris, tuo geriau planui, premijoms ir kitokiems naudai. Iš esmės reikia pagerinti materialinę-techninę aprūpinimą: aprūpinimo sutrikimai, net trumpalaikiai, tiesiog dezorganizuoja daugelio įmonių ir statybų darbą.

Valdymo, ūkio mechanizmo tobulinimo klausimais nereikalauja didelių sanaujų, bet jų išsprendimas gali duoti labai didelį efektą. Tais klausimais 1979 m. liepos 12 dieną priimtas specialus TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos nutarimas. Praėjo daugiau kaip dveji metai nuo to laiko, kai buvo priimtas šis dokumentas, o darbas menkai pasitęsė į priekį, nutarimas realizuojamas lėtai, neryžtingai. TSKP CK plenumo nutarimuose, draugo L. Brežnevo kalboje atkreipiamas partinių organų, TSRS valstybinio plano komiteto, ministerijų ir žinybų vadovų dėmesys, kad būtina besąlygiškai ir neatidėliojamai vykdyti šį nutarimą.

Draugo L. Brežnevo kalboje daug dėmesio buvo skiriama kuro ir energetikos kompleksui, kapitalinės statybos vystymo ir gamybinių pajėgumų savaikio įsisavinimo problemoms. Nors plane ir numatoma žymiai padidinti kuro ir energijos gamybą, šalies poreikiai auga sparčiai. Todėl būtina panaudoti visus stimulus ir svertus kuro ir energijos taupymui. Kapitalinės statybos srityje numatoma atiduoti naudoti žymiai daugiau pagrindinių fondų mažesniu mastu didėjant kapitaliniams įdiejimams. Būtina skirti nuolatinių dėmesio objektams, kurie statomi kompensacinių sandėrių pagrindu.

Bendrą kapitalinių įdiejimų apimtį numatoma padidinti dešimt procentų, o nacionalines pajamas, kaip jau buvo pasakyta, — 18 procentų. Tai reiškia, kad planas grindžiamas kursu geriau panaudoti visus išteklius. Nu matytas taip pat priemonės darbo našumui didinti, produkcijos kokybei gerinti.

Didinant gamybos efektyvumą, intensyvinant ją, lemiamą vaidmenį vaidina mokslinės-techninės pažangos laimėjimų panaudojimas, todėl mokslinio tyrimo ir projektavimo institutai turi išspręsti didelių ir atsakingų uždavinių. Plenumas pareikalavo padaryti galą jėgų ir lėšų išsklaidymui moksle, pasiekti, kad moksliniai ir techniniai sprendimai atitiktų dabartinius reikalavimus, kad neatidėliojamai būtų diegiama nauja technika ir technologija.

Esant dabatinei nepalankiai demografiniai situacijai, svarbu efektyviau naudoti darbo išteklius. Čia svarbiausia — sparčiau mažinti rankų darbą, kurį pramonėje iš viso dirba apie 40 procentų darbininkų, o statyboje, aptarnavimo sferoje — dar daugiau. Būtina greičiau parengti tikslingą kompleksinę programą, kuri įgalintų sumažinti rankų, ypač sunkių rankų darbą.

„Socializmas kaip visuomeninė santvarka, — pažymėjo draugas L. Brežnevus, — turi didžiules galimybes racionaliai ir humaniškai naudoti svarbiausią visuomenės gamybines jėgas — žmogaus darbą. Ir šios galimybės turi būti naudojamos pilnutinai“.

Kai dėl 1982 metų plano, tai jame, kaip buvo pažymėta CK plenumo, numatyti nuosaikūs augimo tempai. Priimdama planą, partija griežtai vadovavosi realiomis galimybėmis ir taip pat griežtai reikalavo besąlygiškai jį vykdyti. Netoleruotinas praeityje pasitaikęs planų koregavimas. Patvirtintas planas tampa įstatymu, ir kaip tik kaip įstatymą jį privalo vykdyti visi — nuo darbininko iki ministro. Partija kelia uždavinį: 1982 metų planas turi būti ne tik įvykdytas, bet ir viršytas.

Tarybų šalis, pasakė draugas L. Brežnevus, turi visa, kad galėtume sėkmingai dirbti: tai — išvystytos gamybinės jėgos, socialinė, politinė ir moralinė tarybinės liaudies vienybė, tiksli žengimo į priekį strategija, įkūnyta TSKP XXVI suvažiavimo nutarimuose. Dabar reikia, kad visa partija dar aukščiau pakeltų organizacinio darbo lygį ekonomikos srityje. Didžiulę reikšmę teikiama pirmųjų partinių organizacijų kovingumui: nuo to, kaip

(NUKELTA I 2 PSL.)

LIAUDIES LABUI

(ATKELTA IŠ 1 PSL.)

dirba komunistai, daug priklauso aplinka, nuotaka darbo kolektyvuose, vadinas, ir gamybiniai rodikliai.

1982 metais šalis pažymės TSR Sąjungos 60-metį. Šis įvykis kartu su įvairiais profsąjungų ir komjaunimo suvažiavimais duos naują galingą impulsą toliau stiprinti partijos ir liaudies vienybę, dar glaudžiau sutelkti visas šalis nacijas ir tautybes, didinti politinį ir kūrybinį masių aktyvumą.

TSKP CK plenumas priėmė nutarimą, kuriame iš esmės pritarė TSRS 1981–1985 metų valstybinio ekonominio ir socialinio vystymo plano, TSRS 1982 metų valstybinio ekonominio ir socialinio vystymo plano ir TSRS 1982 metų valstybinio biudžeto projektams. TSRS Ministrų Tarybai buvo pasiūlyta pateikti minėtus projektus svarstyti TSRS Aukščiausioji Taryba.

Visiškai pritarė TSKP CK Politinio biuro veiklai vykdančiam XXVI suvažiavimo parengtą strateginį kursą vidaus ir užsienio politikos srityje, sprendžiant komunistinio kūrmo uždavinius.

Plenumas pasiūlė sąjunginių respublikų Komunistų partijų Centro Komitetams, partijos kraštų, sričių, apygardų, miestų ir rajonų komitetams, partinėms organizacijoms, tarybinėms, profsąjungų ir komjaunimo organizacijoms, ministerijoms ir žinyboms, vadovaujantis teiginiais ir išvadomis, išdėstytomis TSKP CK Generalinio Sekretoriaus draugo L. Brežnevo kalboje plenume, suteikti dėmesį tam, kad būtų sėkmingai įvykdytos šių metų už-

duotys, būtų įvykdytas ir viršytas 1982 metų ir viso penkmečio planas. Šiais tikslais visomis jėgomis stengtis realizuoti svarbiausią partijos direktyvą — didinti liaudies ūkio efektyvumą, intensyvuoti jį. Kuo plačiau naudoti turimas galimybes spartinti mokslinę-techninę pažangą, didinti darbo našumą visose liaudies ūkio grandyse, gaminti daugiau produkcijos ir gerinti jos kokybę. Turėti ypąč stengiamasi žymiai pagerinti kapitalinę statybą, įgyvendinti būtinas priemones, kad būtų racionaliai ir taupiai naudojamas metalas, kuras, elektros energija, žaliavos ir medžiagos, finansų ir darbo išteklių, padaryti viską, kad mūsų ekonomika būtų ekonomiškai. Padidinti mokslo vaidmenį, kovoti už efektyvesnį mokslinio tyrimo, projektavimo ir konstravimo organizacijų veiklos rezultatus, atkakliai stengtis toliau gerinti planavimą ir ekonomikos valdymą, tobulinti ūkininkavimo stilių ir metodus.

Siekti, kad didėtų ekonominių ryšių su užsienio šalimis efektyvumas, pirmiausia, kad būtų plečiamas bendradarbiavimas su socialistinėmis šalimis.

Plenumas pabrėžė, jog partijos iškelti plataus masto uždaviniai reikalauja, kad kiekviena šaka, kiekviena sąjunginė respublika, kraštas, sritis, miestas ir rajonas, visi darbo kolektyvai dar labiau stengtųsi geriau naudoti rezervus ir galimybes. Todėl ypąč svarbu didinti organizuotumą, dalykiškumą, stiprinti valstybinę ir darbo drausmę kiekviename gamybos bare, visose valdymo sferose.

TSRS Aukščiausioji Taryba patvirtino TSRS 1981–1985 metų valstybinį ekonominio ir socialinio vystymo planą, TSRS 1982 metų valstybinį ekonominio ir socialinio vystymo planą ir TSRS 1982 metų valstybinį biudžetą, ir tuo pačiu jie tapo įstatymu.

Dabar reikia išaiškinti TSKP CK plenumo ir TSRS Aukščiausiosios Tarybos sesijos nutarimus kiekvienam komunistui, kiekvienam tarybiniam žmogui, kiekvienam kolektyvui ir nustatyti, ką konkrečiai jie turi daryti, kad būtų įvykdyti. Svarbu sudaryti kuo palankiausias sąlygas, kad darbo žmonės galėtų sėkmingai dirbti kiekviename mūsų kurlamojo darbo bare, svarbu laiku kontroliuoti, kaip vykdomos plano užduotys.

Propaguojant TSKP CK plenumo ir TSRS Aukščiausiosios Tarybos sesijos nutarimus, svarbų vaidmenį vaidina spauda, radijas ir televizija, kurie turi visapusiškai, ryškiai ir suprantamai rodyti mūsų laimėjimus, aktyviai remti masių iniciatyvą, padėti atskleisti ir panaudoti rezervus, įveikti trūkumus ir sunkumus.

Partija, visa tarybinė laudis entuziastingai, karštu pritarimu sutiko draugo L. Brežnevo kalbą, plenumo nutarimą ir TSRS Aukščiausiosios Tarybos sesijos nutarimus. Jais labai susidomėjo pasaulio visuomenė.

Mūsų planai — tai kūrmo planai. Kad jie būtų įgyvendinti, reikalinga talka, būtina plėsti tarptautinį bendradarbiavimą, išsaugoti ir gilinti įtempimo mažinimo procesą. Lenino partija, Tarybų valstybė buvo ir tebėra nuoseklias kovotojas už taiką, tautų saugumą ir bendradarbiavimą. Už tai jas gerbia pasaulio darbo žmonės, visi geros valios žmonės.

Vienuoiktasis penkmetis turi būti ir bus dar viena šlovinga gairė tarybinei laudžiai žengiant istorinių laimėjimų keliu. Partijos Centro Komitetas pareiškė tvirtą įsitikinimą, kad komunistai, visi darbo žmonės dar labiau išplės socialistinį lenktyniavimą, spartuosiai dirbs vienuoliktajame penkmetyje, pasieks naujų laimėjimų kojoje už TSKP XXVI suvažiavimo nutarimų įvykdymą.

„PRAVDOS“ S. M. LAPKRICIO 21 D. VEDAMASIS

Apžvelgiant pasiekimus ir konkrečius uždavinius

Jakovas Krengauskas

Zemės ūkio darbuotojų profsąjungos Anykščių rajono komiteto pirmininkas

„Socializmas gimdo naują pažiūrą į darbą. Vienas iš akivaizdžių jos pasiekimų buvo ir yra socialistinis lenktyniavimas“. — pabrėžia TSKP XXVI suvažiavimo dokumentuose. Rajono žemės ūkio darbuotojų profsąjungos VIII konferencijos išvakarėse itin džiugu susumuoti, jog šiuo metu po didinga socializmo vėlavą žengia 99,3 proc. visų mūsų kaimo bei žemės ūkio organizacijų dirbančiųjų. Ta proga norisi priminti ir kitą nemažiau iškalbų faktą, bylojantį apie pastebimai ūgtelėjusį žemdirbių sąjūdį už komunistinę pažiūrą į darbą: dabar jame dalyvauja 4602 socialistinio lenktyniavimo nugalėtojai ir gamybos novatoriai, 68 atskiriems gamybos padalinams, fermoms, brigadoms, grandims (iš 123) suteikti garbingi komunistinio darbo kolektyvų vardai.

Gerų rezultatų šiame iudėjime pasiekė „Anykščių šilėlio“, „Lenino keliu“, „Gintaro“, „Gimtosios žemės“, „Svyturio“, Kurklių bei kitų ūkių profsąjungos nariai, kas įgalino anykštelius žemdirbius pastaraisiais penkmečio metais pasiekti įsimintinų darbo pergalių. Pernai rajonas savo ekonominėje grupėje, kaip žinia, augalininkystės srityje tapo respublikinio lenktyniavimo nugalėtoju, o atskiri ūkiai buvo apdovanoti sąjunginėmis ir respublikinėmis pereinamosiomis vėlavomis, aukštai įvertinti sąjunginėje Liaudies ūkio pasiekimų parodoje. Dėvyniolikos gamybos pirmūnų trisetas įvertintas TSRS ordinais ir medaliais. Dabar šį aukštą Tėvynės apdovanojimą iš viso jau yra pelnę 764 kaimo gamybos pirmūnai. Reikia pasa-

kyti, jog socializmo plėtolei ir efektyvumui nemaža įtakos taipogi turėjo individualus darbas su žmonėmis, kaskart užimantis vis svarbesnę vietą tarp įvairių dirbančiųjų auklėjimo formų ir metodų. Kovoti už kiekvieną žmogų. Tai ne tušti žodžiai. To reikalauja ir TSKP CK nutarimas „Dėl tolesnio ideologinio, politinio auklėjamojo darbo gerinimo“. Šiuo atveju nepervertinamas vaidmuo tenka mokėjimui gražiai suldyti veteranų ir jaunimo jėgas arba kitaip tariant — globotojų sąjūdžiui. Šiandien rajono ūkiuose yra 260 globotojų, kurie rūpinasi 303 jaunaisiais gamybininkais. Ypąč džiugu tas faktas, kai neretai patys buvę globojamasis vėliau tampa sumaniu kito jauno žmogaus auklėtoju ir bendraminčiu. Antai „Svyturio“ kolūkie karvių melžėja, Lenino ordininkė O. Siaučiūnienė prieš keletą metų globėjo jaunąją darbo draugę P. Pušėckiną, kuri šiuo metu jau pati tapo melžėjos A. Banevičienės globotoja. Tokių gražių pavyzdžių galima sulikti „Gintaro“, „Lenino keliu“, „Anykščių šilėlio“ kolūkiuose, kur visuomet jautriai suprantami jaunųjų dvasiniai bei kultūriniai poreikiai, stengiamasi sodiečių vaikams skiepyti supratimą, kad be jų rankų neapsieis gimtasis kolūkis, kad tai jiems lemta perimti tėvų estafetę, tęsti duonos augintojų dinastiją.

Kitas svarbus kaimo profsąjungų uždavinys — kova su darbo drausmės pažeidėjais, pravaikštininkais. Draugas L. Brežnevas yra pastebėjęs, jog būtina „nepalikti tinginiams ir brokdariams jokių galimybių prastai dirbti ir gerai gyventi. Kas nori geriau gyventi, turi daugiau ir geriau dirbti“. Šių teisingų žodžių įprasminimas neatsiejamas rišasi su komunistiniu dirbančiųjų auklėjimu. Cia, kaip žinia, didelis vaidmuo tenka partiniam ir

ekonominiam mokymui, komjaunimo politiniam švietimui, politinformatorių, agitatorių, lektorių veiklai, kultūriniam ir švietėjiškiems renginiams. Į šį svarbų darbą barą įsigilinus nuodugniau, matome, jog šiandien šešiolikoje komunistinio darbo mokyklų mokosi jau daugiau nei pusketvirtio šimto įvairių profesijų kaimo gamybininkų, be maž dukart tiek žemdirbių savo žinias gilina žemės ūkio ekonomikos mokyklose. Būtina pastebėti, kad didelę metodinę ir praktinę paramą šių mokyklų veikloje teikia rajono partijos komiteto propagandos ir agitacijos skyrius, jo politinio švietimo kabinetas. Neseniai buvo pravesta rajono komunistinio darbo mokyklų apžiūra, kur pirmoji vieta atiteko gintariečiams (propagandistams A. Jakutis). Dalyvaudami respublikinėje šių mokyklų apžiūroje gintariečiai vėlgi pelnė aukštą antrąją vietą. Nemažos pastangos buvo skiriamos tolesniam jaunimo mokymuisi. Ypąč tu, kurie dar neluri vidurinio išsilavinimo. Tokiu būdu pernai 144 gamybininkams buvo įteikti vidurinio mokslo baigimo pažymėjimai, o šiemet neatsitrukdami nuo gamybos mokslo žinių siekia 235 jaunieji žemdirbiai.

Socialistinio lenktyniavimo efektyvumas ir veiksmingumas neatsiejamas nuo dirbančiųjų profesinio meistriškumo augimo. Antai iš šiuo metu rajono ūkiuose esančių 1236 mechanizatorių — 74 procentai turi pirmą ir antrą profesines klases. Tik, deja, dar ne visuose ūkiuose išspręsta gana opi apsirūpinimo mechanizatorių kadrais problema. Nemažai padaryta puoselėjant priešakinio darbo įgūdžius ir gyvulininkystės darbuotojų šeimose, tačiau šičia dar ganėtinai daug rūpesčių tebelaukia savo eilės, juolab, kad iš partijos XXVI suvažiavimo tribūnos gyvulininkystė ne tik neperdedant buvo pavadinta sparčiuoju darbo frontu kaime. Nėra abejonių, kad geru talkininku šiame reikale pirmuoliais yra ir turi būti darbo kolektyvas. Ypąč svarbu atkreipti didesnį dėmesį į pastovių kadrų įtvirtinimą. Kaip tai pada-

ryti, didelių receptų nereikia: daug kas priklauso nuo to, kaip žmonės mokom skiepyti pasididžiavimą savąja profesija, kaip sugebam kiekvieną dirbantįjį įtraukti į kolektyvui aktualių uždavinių sprendimą, kokias sąlygas sudarom kiekvienam pareikšti savo nuomonę, iniciatyvą. Kitas, suprantama, nemažiau svarbus svirtas — rūpestis žmogaus buitinėmis reikmėmis. Antra vertus, kai žmogus mato, jog jautriai skaitomasi su juo, su jo norais, jis gali kalnus nuversti.

Socialistinį lenktyniavimą vadiname masių kūryba, nes visa savąja esybe jis pirmuoliais pagrįstas dideliu žmonių sąmoningumu ir jų iniciatyva. Būtent pastarieji dalykai ir padeda atskleisti bei panaudoti gamybos rezervus, didinti darbo efektyvumą ir gerinti jo kokybę. Visa tai gerai suvokia ir daugiatikstantinis Anykščių rajono žemės ūkio darbuotojų profsąjungos narių kolektyvas, kurio geriausi atstovai rytoj susirinks į VIII-ąją savo profsąjungos konferenciją. Norisi išreikšti tikėjimą, kad rajono žemdirbiai ir ateityje padarys viską, ką galėdami, kad būtų įgyvendinti istoriniai TSKP XXVI suvažiavimo nutarimai, vleningoje rikiuotėje su kitais respublikos kaimo dirbančiais dar atkakliau kovos už mūsų didžiosios socialistinės Tėvynės suklestėjimą.

SKAIČIAI IR FAKTAI

* Šiuo metu rajone yra 39 žemės ūkio darbuotojų pirminės profsąjunginės organizacijos, iš kurių — 23 kolūkiuose, 5 — tarybinuose, valstybinuose ūkiuose, 5 — žemės ūkio organizacijose ir 1 — Troškūnų KPTM-2 moksleivių.

* Rajono žemdirbių profsąjunga jungia 11450 narių. Gausiausios profsąjunginės organizacijos yra „Gintaro“ kolūkyje — 678 ir Anykščių MSMV — 634 nariai.

* Už pasiektus laimėjimus žemės ūkyje 31 rajono gamybos pirmūnas apdovanotas Lenino ordinu. Daugliausia jų „Lenino keliu“ kolūkyje — šį aukščiausią Tėvynės apdovanojimą jau yra pelnę penki šio ūkio žemdirbiai.

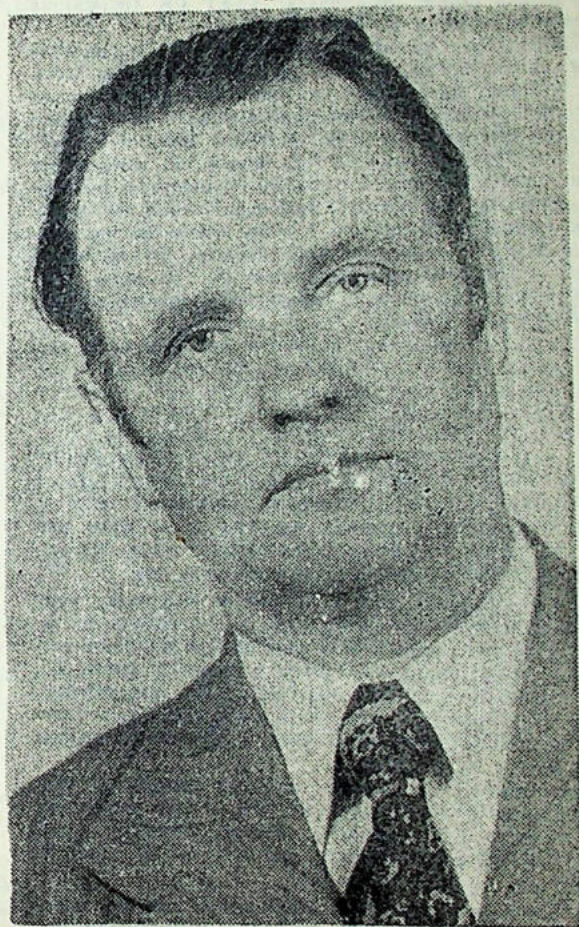
* Virš 580 rajono ūkių gamybininkų ir specialistų šiandien aktyviai reišiasi ra-

cionalizatoriniame judėjime. Jų racpasiūlymų dėka per pastaruosius pora metų gauta bemaž 120 tūkstančių rublių ekonominių naudų.

* Meno saviuokloje pastaruosiu metu dalyvauja 6285 ūkių bei žemės ūkio organizacijų dirbantieji: su sportu aktyviai bendrauja 3780 kaimo sporto entuziastai.

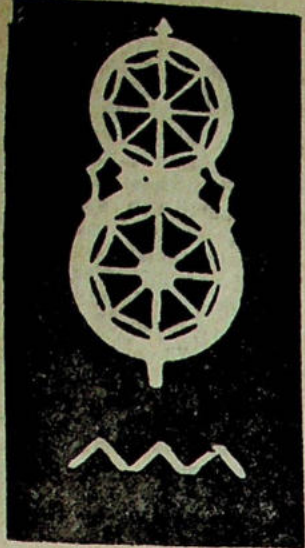
* Per du ataskaitinio laikotarpio metus rajono pirminės žemdirbių profsąjunginės organizacijos buvo išskirti 924 gydomieji, poilsiniai ir turistiniai keltalaiapai; 6467 kaimo dirbantieji dalyvavo ekskursijose po gimtinę ir šalį, 129 žemdirbiai keliavo po užsienio šalis.

* Kasmet rajono ūkiuose bei žemės ūkio organizacijose vidutiniškai surengiama per 2000 įvairios tematikos paskaitų ir pranešimų.

Tarp „Vienybės“ kolūkie profsąjunginės organizacijos aktyviųjų visados minima ūkio saugumo technikos inžinieriaus, komunisto Broniaus Žilio pavardė. Rytoj šį sumanų, reiklų sau ir kitiems specialistą išysime rajono žemės ūkio darbuotojų profsąjungos VIII-osios konferencijos delegatų tarpe.

KOLEKTYVINIS DARBAS

ŠIANDIEN PRASIDEDA LIETUVOS MOTERŲ SUVAŽIAVIMAS

MŪSŲ MOTERIMS

Pirmasis respublikos moterų suvažiavimas įvyko 1949 m. Tuomet buvau dar moksleivė ir, aišku, suvažiavime dalyvauti man neteko. Respublikinės moterų tarybos pirmininkė, „Tarybinės moters“ žurnalo redaktorė B. Boreišienė, kalbėdama mūsų rajono gyvulininkystės darbuotojų sąskrydyje skaitė pirmajame respublikos moterų suvažiavime pasakytą jaudinančią mūsų rajono delegatės — „Aušros“ kolūkio arklīninkės A. Nargelienės kalbą. Anykštėnė pasakojusi, kad buržuaziniai nacionalistai nužudė jų pirmininkę, tačiau kolūkiečiai, kolūkio moterys nenuleidžia rankų, nepasiduoda pesimizmui, pasiaukojančiai dirba, kad stiprėtų kaimo susikūręs kolūkis.

Vėliau, po daugelio metų, kalbant su mūsų rajono pirmojo moterų suvažiavimo delegatėmis jos pasakojo, kad kiekvienas žodis, pasakytas suvažiavime, jaudino. Jaudino ir tai, kad jos, paprastos kaimo moterys, dalyvauja tokiam reikšmingame ir gražiam renginy. Jos pirmą kartą gyvenime tada buvo teatre, verkė žiūrėdamos Zemaitei „Marčią“.

Kitomis aplinkybėmis, kitomis sąlygomis vyko moterų suvažiavimai. Jei pirmajame moterys sprendė klasių kovos, kolūkių kūrimosi laiko tarpui iškilusius uždavinius, tai po 16 metų 1965-aisiais vykusiam suvažiavime, kurlame jau ir man teko dalyvauti kaip Anykščių rajono delegatei, dėmesį jau buvo moterų darbo sąlygos. Prisimenu, tuomet mane buvo sujaudinęs atsilikimas, kaip susirgo viena gyvulininkystės darbuotoja, kuri ilgus metus su dideliu pasiaukojimu, tiesiog pamiršusi save triūsė kolūkyje. Vienoje suvažiavimo sekcijoje aš ir kalbėjau apie tai, kad tauso-tume darbštuolių sveikatą, kad sudarytume sąlygas joms pailsėti, pasigyditi,

me, kurlame jau ir man teko dalyvauti kaip Anykščių rajono delegatei, dėmesį jau buvo moterų darbo sąlygos. Prisimenu, tuomet mane buvo sujaudinęs atsilikimas, kaip susirgo viena gyvulininkystės darbuotoja, kuri ilgus metus su dideliu pasiaukojimu, tiesiog pamiršusi save triūsė kolūkyje. Vienoje suvažiavimo sekcijoje aš ir kalbėjau apie tai, kad tauso-tume darbštuolių sveikatą, kad sudarytume sąlygas joms pailsėti, pasigyditi,

CK sekretoriumi A. Sniečkumui.

— Su kokiomis mintimis Jūs vykstate į ketvirtąjį respublikinį moterų suvažiavimą? Kokiais pasikeitimais mūsų rajono moterų gyvenime norėtumėte pasidžiaugti?

Beveik 10 metų praėjo nuo paskutinio moterų forumo. Labai pasikeitė moterų darbo ir gyvenimo sąlygos. Kone visų kolūkių gyvulininkystės darbuotojos jau dirba nuo 8 val. ryto, sunkų rankų darbą jau daug kur

nės. Pati dažniausia priežastis — girtuokliavimas. Ar nereikėtų imtis racionalių priemonių kovai su šia blogybe? Juk tokia šeima, tokie vaikai, tokia gyvenamaina. Man, kaip pedagogai, didžiausią nerimą kelia dar pasitaikantis paauglių nusikalstamumas. Nagrinėjant konkrečius atvejus dėl blogo paauglių auklėjimo ir čia pagrindinė priežastis — tėvų girtavimas. Todėl vienas iš pagrindinių moterų tarybų

žemės ūkio darbuotoja, „Anykščių šilėlio“ kolūkio vyr. zootechnikė Elvyra Vi-sockienė. Į suvažiavimą vyksta Anykščių ligoninės gydytoja, vidaus ligų skyriaus vedėja Bronė Senec-kienė, pasiryžusi suvažiavi-mo delegatėms išsakyti savo mintis apie moterų sveika-tos apsaugą.

Delegacijos sudėtyje ilga-metės rajoninės moterų ta-rybos narės, daug priside-dančios organizuojant mote-rų tarybų renginius: Anykš-čių tarprajoninės linų sėkli-ninkystės stoties vedėja R. Aukšutienė, susivienijimo „Anykščių vėnas“ darbuoto-ja R. Pavilanskienė, perso-nalinė pensininkė Z. Bar-kauskienė. Trečiąjį kartą moterų suvažiavime daly-vaus ir rajono vykdomojo komiteto pirmininko pava-duotoja O. Galiauskaitė, pir-mą kartą — LKP RK poli-tinio švietimo kabineto ved-ja A. Jaknūnienė.

Visos anykštėnės delega-tės išvyksta į suvažiavimą su pakilia nuotaika. Susitik-sime su kitų rajonų moteri-mis, pasidalinsime mintimis, pasitarsime dėl bendrų klau-simų, kurie visada jaudina. Tikimės, kad suvažiavime susitiksime su viešniomis iš broliškų respublikų ir socia-listinių šalių, išgirsime, kaip ir kuo jos gyvena, kokias problemas sprendžia. Gal būt teks pabendrauti su mo-terimis Vilniaus miesto ga-mybiniuose kolektyvuose. Tikriausiai pabuosime liau-dies pasiekimų ir kitose pa-rodose, pamatysime meninių kolektyvų pasirodymus.

Tikimės, kad suvažiavimas padės kolektyviai aptarti, o vėliau ir išspręsti iškilusias problemas, giliau pažvelgti į laiko reikalavimus, sutelks moterų jėgas, sumanumą ir energiją spręsti tiems užda-viniams, kuriuos iškėlė mums TSKP XXVI suvažiavimas.

Pasidalinsime mintimis, pasitarsime

kad tuo rūpintųsi moterų ta-rybos.

Trečiasis moterų suvažiavimas, vykęs 1972 m., aki-vaizdžiai parodė, kaip pasi-keitė mūsų moterys. Didžioji dauguma suvažiavimo dele-gatėjų — tai buvo nauja iš-simokslinusi karta, gimusi ir užaugusi po karo visai kito-mis sąlygomis. Iš to suva-žiavimo man ypač įsiminė nagrinėti moterų išsilavin-i-mo, vaikų auklėjimo klau-si-mai. Įdomu buvo susitikti su pirmąja kosmonaute mo-terimi, Tarybinių moterų ko-miteto pirmininke Valentina Tereškova. Prisimenu, kaip visa mūsų rajono delegacija jaudinosi įteikiant jai anykš-tietišką juostą, kaip visos moterys norėjo nusifotogra-fuoti su V. Tereškova ir LKP

pavadoja mašinos, mecha-nizmai. Išaugo naujų mokyk-lų pastatai. Mūsų rajone vi-si vaikai mokosi jau viena pamaina. Pagerėjo ir buit-i-nės sąlygos. Daug naujų pa-slaugų teikia Buitinio gy-ventojų aptarnavimo kombi-natas. Stai Anykščių mieste išsistatė daugiaaukščiais gy-venamaisiais namais jau naujas „Ramybės“ mikrora-jonas, kur modernius butus gavo simtai anykščių. Au-ga, plečiasi ir kolūkių gy-venvietės. Patogius butus tu-ri Sodninkystės tarybinio ūkio darbuotojai, kasmet gražėja Elmininkų eksperi-mentinio ūkio gyvenvietė.

Džiugina tai, kad pasikei-tė pačios moterys. Joms ne-beužtenka to, kad šeima bū-tų soti, šiltai apsirengusi. Dabar moterys pasiryžusios kurti grožį. Niekad anks-čiau nebuvo tokio sąjūdžio, įjungiančio kone visus gy-ventojus, už gražią aplinką, tvarkingą, švarią gyvenvie-tę. Gražinant aplinką kas-met vis nauji pasiekimai. Neretai net stebina moterų išradinėjimas, kūrybiškumas.

— O kas kelia nerimą? Su kokiomis problemomis susi-duria moterų tarybos? Kokie jų aktualiausi uždaviniai?

Išaugo poreikiai, tapome reiklesnės, todėl ir trūku-mams esame labiau nepakan-čios. Be to, kas blogai — la-biau matosi, apie tai dažniau kalbame. Nors per X-ąjį penkmetį pagaussėjo vaikų darželių, išaugo jų materiali-nė bazė, tačiau vis tiek šių įstaigų dar stokojame ir Anykščiuose, ir kolūkiuose. Šį penkmetį vaikų darželiai turėtų būti visuose ūkiuose. Moterys, turėdamos kur pa-likti vaikus, galėtų aktyviau dalyvauti gamybiniame veik-loje.

Nors materialinės gyveni-mo sąlygos pagerėjo, tačiau dar nepakankamai išauklėja-me jaunas žmones, kad jie brangintų tarusavio dvasi-nius ryšius. Norėtumėte matyti darnias šeimas. Deja, labai dažnos tano skrybės. Ne dėl nepriteklių skiriasi žmo-

uždavinių — kova prieš gir-tavimą.

Moterų tarybas jaudina ir jaunų žmonių, ypač mergai-čių adaptacija kaime. Kas pakeis motinas, dirbančias gyvulininkystėje, žemės ūky-jė? Jei kaimo žemdirbiams būtų sudarytos geresnės buit-inės sąlygos, daugiau dė-mesio būtų skiriama kultū-ros reikalams, vaikai ir mer-ginos, baigę mokyklą, norėtų pasilikti kaime.

Dabar, kai mes pasiturin-čiai gyvename, norėtumėte, kad moterys ne tiek rūpintųsi drabužiais, savo išore, buitimi, bet daugiau galvotų apie savo dvasinį turtingu-mą, šviesų, kad jos atide-snį dėmesį skirtų vaikų auklėjimo klausimams, kad menas, teatrų spektakliai, muzika taptų jų laisvalaikio būtinybe.

— Kas mūsų rajono mo-terims atstovaus respublikos moterų forumė? Prašom pa-pasakoti apie suvažiavimo delegates. Su kokiomis nuo-taikomis ir svajonėmis vyks-tate į tokį svarbų forumą?

Respublikos moterų su-važiavime dalyvaus Motina Didvyrė, auginanti 11 vaikų, pirmąjį kartą K. Staro kolūkio karvių melžėja Antanina Sasnauskienė. Vienoje iš su-važiavimo sekcijų ji papasa-kos, kaip auklėja savo val-kus, kad jie augtų darbštūs, savarankiški. Antra kartą į moterų forumą vyks Socialistinio Darbo Didvyrė, Elmininkų eksperimentinio ūkio karvių melžėja Genė Galinienė. Žemdirbės atsto-vaus ir LTSR nusipelnusi

Mergaičių fakultetas

J. Biliūno vidurinėje mo-kykloje visą savaitę vyko mergaičių dienos. VIII-XI klasių mergaitės susirinko į mokyklos aktų salę. Susirinkime buvo paskelbta apie mergaičių fakulteto įsteigimą mokykloje. Šio fakulteto dekanė bus mokytoja S. Pa-kalnienė. Pirmasis fakulteto užsiėmimas palietė aktualius mergaičių dorovinio auklėjimo klausimus. Fakulteto už-siėmimuose mergaitės susitiks su gydytojais, tėsini-nikais ir kitų specialybių žmo-nėmis, kurie atsakys į jas dominančius klausimus.

Savaitės pabaigoje berniukai surengė radijo laidą, skirtą mergaitėms. Skambėjo eilės, linkėjimai. Vyresnių klasių berniukai atsakė į anketos klausimus. Laidos metu buvo paskelbta berniukų nuomonė, kokia yra jų sva-jonių mergaitė. Visi berniukai žavisi švelnėmis, darbš-čiomis, kukliomis. Nė vienas berniukas nenorėtų turėti

rūkančios ir išgeriančios žmonos. Savaitė, skirta mer-gaitėms, baigėsi poilsio va-karu.

Mergaičių fakulteto tikslas — ugdyti dorovę, aukštą kultūrą, teisingą požiūrį į kitus ir save. Juk mergaitė — būsimą motiną. O nuo motinos priklauso, kokią tu-rėsime visuomenę.

Nuo senų senovės mergi-nos, moters žavesys, kuklu-mas įkvėpdavo poetus, jie apdainavo moterį kaip gro-žio ir švelnumo įsikūnijimą. Tad nepraraskime to žavesio, kuklumo, švelnumo, kurį mums davė gamta, ir visu-met išlikime pačios savimi.

Daiva Lisauskaitė
J. Biliūno vidurinės mokyklos IX klasės mokinė

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

3 psl. 1981. .II. 26

KAD BŪTUME LAIMINGOS

Vykstu į tokį didelį mote-rų forumą pirmą kartą. Ir jau, ir truputį neramu, kad drauge su rajono dele-gacija teks atstovauti viso rajono moterims, o tuo pačiu ir savo kolektyvo bendradar-bėms.

Mūsų Susivienijimo mote-rys pasitinka suvažiavimą su gerais gamybiniais rodik-liais. Sėkmingai baigėme įtemptą vaisių-uogų perdirbi-mo sezoną, neblogiau vyk-dome ir tolimesnius planus bei užduotis. Kolektyve daug puikių moterų. Nemažai to-kių, kurių darbas įvertintas aukštais Tėvynės apdovano-jimais: tai Stasė Rukšienė, Sofija Krisiūnienė, Milda Musteikienė, Stasė Rutkaus-kienė, Tatjana Medvedeva, Ana Peskun ir kitos.

Salia tiesioginio darbo mūsų moterys kartais atli-džia ir lyg iš šalies žvilg-terį į savo ar draugės dar-bą ir štai gimsta racionali-zatorinis pasiūlymas, kaip dar našiau atlikti įprastą ga-mybinę operaciją. Mes džiau-giamės ypač gabiomis ra-cionalizatorėmis — tai Van-da Radžiūnienė, Dana Kit-kauskienė, Danutė Mažrimai-te. Moterys aktyviai daly-vauja ruošiant planus darbo ir poilsio sąlygoms gerinti.

Su darbo diena mūsų mo-terų rūpesčiai nepasibaigia. Nemažai jų neakivaizdiniu būdu mokosi spec. vidurinė- bei aukštosiose mokyklo-

se, daugelis jų gilina savo politines ir ekonomines ži-nlas liaudies universiteto fa-kultetu, ekonominių bei ko-munistinio darbo mokyklų užsiėmimuose.

Susivienijimo moterų tary-ba, vadovaujama nenuilsta-mos pirmininkės Valerijos Nartkuvienės, su džiaugsmu visada ruošiasi Moters die-nos šventei, Vaikų gynimo dienai, Naujametinei eglu-tei.

Su dideliu rūpesčiu ir ne-rimu svarstomi laiškai, gau-ti iš Nepilnamečių reikalų inspekcijos ar šeimų, kurio-se atskleidžiami faktai apie atskirų tėvų skiriamą nepa-kankamą rūpestį savo vaikų auklėjimui arba net ir blogą tėvų pavyzdį savo vaikams.

Todėl stengiamės organi-zuoti tokias priemones, ku-rios pakylėtų žmogų aukš-čiau, sudomintų jį prasmin-gesniu laisvalaikiu.

Gal tai padės — viliesi, kai matai įsmeigtas akis į lektorių, kalbantį tarptauti-ne tema ar šeimos klaus-i-mais, kai aktyviai įsijungia-ma į pokalbį apie vaikų auklėjimą, domimasi medic-i-nos pasiekimais, kai jaudina nagrinėjami teisėtvarkos klausimai.

Svajoti, gal ne vieną už-degs noru domėtis menu, pažinti šalį, kai su entuziaz-mu vykstama į ekskursijas, kai įdomu aplankyti teatrą, koncertą, parodą, kai be ga-

lo norisi pamatyti naujus miestus, istorines vietas, pa-sidžiaugti gražiai tvarkomo-mis sodybmis. Šių priemo-nių Susivienijimo darbuoto-jai nestokoja.

Organizuodamos mokslo pirmūnų šventę, vaikų pieš-i-nių bei rankdarbių parodas, vaikiškų spektaklių lankymą, — stengiamės ir mūsų ma-žuosius skatinti rimtam dar-bui ir turiningam laisvalai-kiui.

Ir dar visos mūsų mo-terys be galo nori, kad visų jų puoselėjamų sėkmės, džiaugsmo ir laimės daige-lių neužgožytų pakibę karo debesys, kad žemėje viešpa-tautų draugystė ir taika.

R. Pavilanskienė
Rajoninės moterų tarybos narė, susivienijimo „Anykščių vėnas“ vyr. technologė

Kurso draugė.

S. Račkaitytės nuotr.

SUSTABDYTOS AKIMIRKOS

Viešintose įvyko teminis vakaras „Portretas“, skirtas liaudies dailininkės Aldonos Bivainienės kūrybai.

Mažas epizodas mažo miestelio gyvenime... Bet kokia turėtų būti didelė jo reikšmė dvasiniam, kultūriniam jo gyventojų augimui.

Salėje ant sienų — A. Bivainienės paveikslai. Žiūri į juos — ir užplūsta atsiminimai. Juk ne kartą gyvenime buvo akimirka: žiūri į žydinčias pievas, į saulės nutviekstas, miškeliais pamarigintas kalvas kalveles arba į nepakartojamus saulėlydžių atspalvius, o krūtine taip maloniai gniaužia vos suvokiamas jausmas — kažko graudo ir liūdno... Bet bėga dienos, metai. Sparčiau gyvenimo tempo, daugėja rūpesčių — reikalingų ir nelabai reikalingų. Ir vis relesnės to nuostabiųjų susiliejimo su gamta akimirkos. Kaip norėdavosi, kad jos neišbėstų, kad gyventų, kad vėl ir vėl sugrįžtų. Jauti skaudžiausią praradimą... Ir

štai prieš akis vėl tokie pat vaizdai, kurie taip jaudino. Ir vėl sugniaužia širdį. Taip pat, o gal ne visai taip pat, gal net ryškiau, stipriau, nes jau tą grožį suvoki ne pats vienas, suvoki drauge su kitu, jautresniu, akylesniu už tave. Argi ne čia ir yra tikroji meno paskirtis: sustabdyti akimirka ir padėti tiek sau, tiek kitiems suvokti jos vertę?

Kalba kultūros namų meno vadovė, mokinys G. Pranskevičius. Kalba mokytoja V. Peilakauskienė. O kukli, paprasta, ilgo gyvenimo vargų paženklinu veidu moteris — liaudies dailininkė klausosi atidžiai, be pasididžiavimo. Prašo ją papasakoti apie savo gyvenimą, pakomentuoti paveikslus. Matosi, kad nelengva jai tarti žodį, ir žodžiai tokie paprasti, kasdieniniai: „Mėgau siuvinėti, derinti spalvas... Svajojau, kad taip nupiešus... Pirmą kartą paėmiau savo vaiko spalvotus pieštukus ir nupiešiau jam paveikslėlį... O po to vis labiau apimdavo noras piešti...“.

Paveikslus komentuoja irgi paprastai: „Gražu būdavo žiūrėti, kaip pavasarį upelis išlaužia ledus, kaip paskui, šaltukui paspaudus, žiba pakrantėse jo krūvos. Labai norėjosi nupiešti. Nupiešiau, kaip mokėjau. Gal ir nelabai pasisekė“. „Kaip gera būdavo žiūrėti į laukus, miškelius, melsvuojančius polietaus, į ryškiai vaivorykštę. Norėjosi, kad tas vaizdas liktų... Pabandžiau nupiešti...“.

Liaudies dailininkė pasakoja, o salėje tylu tylu. Net gausus moksleivių būrys — tie amžinai džiugaujantys nenuoramos — gauda kiekvieną jos žodį. Ir tikriausiai ne vienas iš jų, amžinai skubantių, ieškančių vis naujų įspūdžių, naujų aštrių pojūčių, staiga aprims, sustos pasigrožėli nuostabią tėviską gamtą, įsiklausyti į jautriai suvirpusią širdį, į malonių maudulių užplūdusį jausmą. Nors gal ne kiekvienas suvoks, kad turi būti dėkinas ir liaudies dailininkė A. Bivainienė už tai, kad padėjo išmokyti giliau suvokti grožį. P. Skrebūnas

Kviečiame į diskoteką

Rugsėjo pradžioje rajono komjaunimo komiteto iniciatyva, pasitelkus Anykščių kultūros rūmų komjaunimo lius, buvo organizuota pirmoji (po ilgos pertraukos) diskoteka jaunimui, sulaukusi gausaus būrio šokėjų. Štai jau trečias mėnuo, kai Kultūros rūmai poilsio dienomis sutraukia daug jaunimo pasižokti, pasiklausyti muzikos. Iškyla didesnės reikalavimai diskotekų vedantiesiems: parpdyti turtingą spalvingą programą, panaudoti šviesos efektus, sugalvoti įdomių konkursų. Siekiant išaiškinti diskotekų geriausius vedančiuosius, norint pritraukti daugiau entuziastų, Kultūros rūmų masinių renginių skyrius organizavo diskotekų konkursą, kuris šiuo metu dar tęsiasi. Siekiant palaikyti kuo geresnę tvarką diskotekose (juk į jas susirenka nuo 200 iki 400 jaunuolių), rajono komjaunimo komitetas organizavo operatyvines grupes, sudedančias iš 3—5 narių, be kurių pagalbos neapsieitų Kultūros rūmų komjaunimo liai ir budintys darbuotojai.

Atsirado būtinybė diskotekas diferencijuoti amžių grupėms. Neseniai buvo organizuota diskoteka vyresniųjų klasių moksleiviams. Aišku, kad moksleiviams negalima lankytis jaunimo poilsio vakaruose, kurie tęsiasi iki 24 val., tam prieštarauja ir poilsio vakarų taisyklės. Deja, taisyklių dar ne visada laikomasi. Daug jaunuolių ateina neblaivių, kai kurie netvarkingi.

Komjaunimo komitetas su Kultūros rūmų komjaunimo grupe ėmėsi iniciatyvos pritraukti į Kultūros rūmus ir vyresnio amžiaus jaunimą bei jaunas šeimas, kurie retai čia užsuka arba visai ne-

silanko. Jaunimui, sulaukusiam 25 metų, gal būt ir nesmagu lankytis diskotekose, kur susirenka aštuoniolika-mečiai, todėl jiems nutarta organizuoti diskotekas atskirai. Priklausomai nuo susirinkusių pageidavimų, tokie poilsio vakarai-diskotekos bus organizuojami viena karta į ketvirtį ar dažniau. Pirmoji vyks lapkričio 29 d., sekmadienį, 21 val. lėjimas su pakviesimais-bilietais. Pakvietimus galima įsigyti per imonių, įstaigų, organizacijų pirminių komjaunimo organizacijų sekretorius.

K. Viltaitė

Anykščių kultūros rūmų vyr. metodininkė

Mūsų Mokyklos

„Laisvę Antonijui Maldanai“

J. Biliūno vidurinės mokyklos Alfonso Ceponio būrio pionieriai atidžiai sekė me spaudoje pasirodantį žinutės apie Antonijų Maldaną. Kai pakankamai surinkome medžiagos, pravedėme suėgą „Laisvę Antonijui Maldanai“. Mitinge daug ką sužinojome. Jolita Binkytė ir Dalius Duknauskas papasakojo, kaip kalėj-

me yra kankinamas šis ištvėrimingas Paragvajaus kovotojas. Rolandas Mickevičius ir Edita Gaigalaitė mums papasakojo, jog tikroji A. Maldano profesija yra mokytojas. A. Maldano matė, kaip yra kankinami vaikai. Maskvos pionieriai rengia mitingus, renka iš protestuojančių žmonių parąšus ir siunčia į Paragvajų. Mūsų A. Ceponio būrio pionieriai taip pat pasirašė protestą, kad Antonijus Maldana būtų laisvas.

Eglė Kuzmaitė

J. Biliūno vidurinės mokyklos Vb klasės mokinė

Pirmoji vieta zonoje

Ilgametis, didelę patirtį turintis Anykščių spaustuvės linotipininkas Aleksandras Dūda surengtame šios profesijos spaustuvininkų zoniųose, respublikiniuose konkursuose nuolat laimi prizines vietas.

Praeitą šeštadienį Utenos spaustuvėje vyko zoniškas linotipininkų konkursas, skirtas išaiškinti geriausius linotipininkams Panevėžio ir Utenos spaustuvėse, jų skyriuose. Ir šį kartą sėkmę lydėjo anykštėn Aleksandra Dūda. Varždamasis prie linotipo su savo profesijos draugais, jis iškovojo geriausio linotipininko vardą, buvo apdovanotas pirmojo laispio diplomu ir asmenine dovana.

V. Rūtenas

Svėdasų kultūros namuose

Svėdasų kolūkio valdyba su LTSR valstybine filharmonija turi sudariusi sutartį, pagal kurią respublikos profesionalūs meno kolektyvai reguliariai atvyksta su savo programomis į ūkio kultūros namus. Neseniai svėdasiečiams koncertavo vokalinis-instrumentinis ansamblis „Estradinės melodijos“, vadovaujamas Juozo Tiškaus. Ansamblio solistai Nijolė Ščiukaitė, Rimantas Čininas. Rimantas Dieninis atliko respublikos, Tarybų Sąjungos ir užsienio kompozitorių dainas, skambėjo populiarios melodijos.

S. Jurgaitis

Svėdasų kultūros namuose paskaitą „Detektyvas kaip žanras“ skaitė respublikos lektorė M. Dičpetrytė. Ji plačiai papasakojo apie detektyvą kaip atskirą kino žanrą, šių kino filmų kūrimą, atskirus aktorius. Po susitikimo buvo parodytas meninis kino filmas „Dinozaurai“.

J. Sanaitis

ŽINIOS

APIE PIENO GAMYBĄ IR PRIMELZIMĄ IS KARVĖS
1981 m. lapkričio mėn. 16—23 d. d.

Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc.	Iš karvės kg			Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc.	Iš karvės kg		
		per parą	+ lyginant su tuo pačiu laikot.				per parą	+ lyginant su tuo pačiu laikot.	
Staskūniškio t. ūkis	132	5,3	+1,1	„Gimtoji žemė“	97	5,3	—0,2		
Levaniškis	124	5,9	+0,9	Elmininkų eksp. ūkis	96	7,1	—0,3		
Naujasodžio t. ūkis	124	3,4	+0,8	Surdegis	96	3,0	—0,4		
Jakšiškio t. ūkis	122	4,0	+0,6	„Už taiką“	96	3,7	—0,2		
„Vienybė“	121	4,9	+0,8	M. Melnikaitės	96	3,1	—0,2		
K. Štaro	121	4,0	+0,7	„Gintaras“	92	3,1	—0,4		
„Aukštakalnių“	120	3,9	+0,7	„Lenino keliu“	88	3,9	—0,9		
„Ateitis“	113	3,9	+0,5	Kurkliai	87	6,1	—0,9		
Sodininkystės t. ūkis	112	9,0	+0,7	„Atžalynas“	85	4,4	—0,2		
„Svyturys“	112	7,9	+0,9	Skieimonyš	82	3,0	—0,6		
„Puntukas“	109	4,1	+0,1	„Anykščių šilelis“	81	3,7	—1,3		
Svėdasai	104	5,9	+0,3	„Aušra“	78	4,7	—1,3		
Raguvėlės t. ūkis	104	4,7	—	Aknystų pagalb. ūkis	76	6,7	—1,7		
„Pirmyn į komunizmą“	102	6,1	—0,1						
„Nevežis“	101	5,0	—0,1	RAJONE:	100,3	4,9	—		
Andrioniškis	98	3,9	—0,2						
Cerniachovskio	98	3,1	—0,1	Anykščių rajono informacinė skaičiavimo stotis					

Rekoja

Reiškiamie nuosirdžią padėką Veterinarijos ir jos laboratorijos darbuotojams, viršininkui R. Augustinui, giminiams, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant mylimą mamytę Adelę Kumbrevičienę.

Dukros

Parduoda

Kavarske parduodamas neįrengtas mūrinis namas, yra ūkinis pastatas su garažu. Kreiptis: Kavarskas, Paryžiaus Komunos 22.

Nuosirdžiai užjaučiame JUOŽĄ MESKAUSKĄ, jo mylimai sesutei mirus. Paruošų kontoros darbuotojai

LEONUI MESKAUSKUI Dėl mylimos sesers mirties reiškiamie nuosirdžią užuojautą. Sarakienė, Gendvilas, Mikšienė, Piguliak, Tylos

ROMUI DAUKSAI Primkite nuosirdžią mūsų užuojautą, netekus brangaus žmogaus — mamytės. J. ir S. Korkuzai, J. ir B. Antanaičiai, B. ir R. Gudai

Nuosirdžiai užjaučiame ROMĄ DAUKSĄ, mylimai mamytėi mirus. Anykščių sodininkystės tarybinio ūkio mechanizatoriai

DALIAI SILEIKAITEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytėi, reiškiamie nuosirdžią užuojautą. „Vienybės“ kolūkio karvių fermos darbuotojų kolektyvas

Nuosirdžiai užjaučiame GENOVAITĘ SKARDZIUVIENĘ, mylimam tėveliui mirus. Troškūnų ligoninės darbuotojai

Gydytojai STASEI DEKSNIENEI Reiškiamie nuosirdžią užuojautą dėl mylimos mamytės mirties. Anykščių noliiklinikos darbuotojai

ROMUI GUDONIUI Reiškiamie nuosirdžią užuojautą dėl mylimos mamytės mirties. Statybinių medžiagų kombinato pirminė partinė organizacija

ALFONSUI MIEZELIUI Skiriamie nuosirdžius užuojautos žodžius, mirus brangiam tėveliui. J. Biliūno vidurinės mokyklos mokytojai

ALFONSUI MIEZELIUI Nuosirdžiai užjaučiame ir kartu liūdimie mirus brangiam tėveliui. Baltušnikai, Tumai, Seštakai, Buitvydai ir Bartulių šeima

Gydytojai STASEI DEKSNIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytėi, reiškiamie nuosirdžią užuojautą. Anykščių centrinės ligoninės gydytojai

ZENONUI KETURAKIUI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, reiškiamie nuosirdžią užuojautą. „Aušros“ kolūkio vaivorykštės darbuotojai

visų rajono mokyklų moksleiviai iki 14 metų amžiaus, taip pat atskiros klasės, pionierių būriai, — draugovės, „Jaunojo gelbėtojo“ sekcijos. Viktorinos nuostatai ir klausimai bus kiekvienoje rajono mokykloje. Prašome aktyviai dalyvauti viktorinoje.

A. Raišlienė

LSGD Anykščių rajone komiteto pirmininko pavaduotoja

Redaktorius ST. VINCIONAS

ROMUI GUDONIUI Tegū nuosirdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytėi. Statybinių medžiagų kombinato „Kvarco“ cecho darbuotojai

Nuosirdžiai užjaučiame mokytoją ALFONSA MIEZELI, mirus mylimam tėveliui. J. Biliūno vidurinės mokyklos bendrabučio auklėtiniai ir bendradarbiai

ZENONUI KETURAKIUI Tariaime nuosirdžius užuojautos žodžius ir liūdimie kartu dėl mylimo tėvelio mirties. „Aušros“ kolūkio pirminė komjaunimo organizacija

RIMANTUI JUODELIUI Tegū nuosirdūs užuojautos žodžiai paguodžia Tėvų liūdesio valandą, mirus mylimai mamytėi. Bendradarbiai

Gydytojai STASEI DEKSNIENEI Netekus brangaus žmogaus — mamytės, reiškiamie nuosirdžią užuojautą. Medicinos darbuotojų pirminė partinė organizacija

234930, Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojas 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laišku ir žemės ūkio skyrių 5-14-83.

«Коллективные работы» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы в Аникийском районного Совета народных депутатов. Редактор С. Винянос, г. Аникийя (на литовском языке)

Spausdinama rotacine mašina, pusės „Pravdos“ formato. Tiražas 11.264. Užsak. Nr. 1852. Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius. Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuvė J. Janonio 31. Indeksas 87262.